

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 19-1-2021

Αριθμός απόφασης: 79

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α5 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604538
ΦΑΞ : 213 1604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε ισχύει.

β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-8-2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 8-10-2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ, με έδρα την, κατά της με αριθ. / 9-9-2020 δήλωσης φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων άρθρου 45 ν.4172/2013, φορολογικής περιόδου από 21-5-2019 έως και 31-12-2019, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΝΑΥΠΛΙΟΥ καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθ. / 9-9-2020 δήλωση φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων άρθρου 45 ν.4172/2013, φορολογικής περιόδου από 21-5-2019 έως και 31-12-2019, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΝΑΥΠΛΙΟΥ, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 8-10-2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στην Δ.Ο.Υ. ΝΑΥΠΛΙΟΥ την με αριθ./ 31-8-2020 δήλωση φορολογίας εισοδήματος Ν.Π. (άρθρου 45 ν.4172/13), φορολογικής περιόδου από 21-5-2019 έως 31-12-2019, από την εκκαθάριση της οποίας προέκυψε τέλος επιτηδεύματος ν.3986/2011, ποσού 1.400,00€, βάσει του κωδικού 911 «Τέλος επιτηδεύματος (άρθ. 31 ν.3986/2011)» του εντύπου Ν, το οποίο βεβαιώθηκε με τον με αριθ./ 9-9-2020 χρηματικό κατάλογο (ΑΤΒ/ 9-9-2020).

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την τροποποίηση, της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τον εξής ισχυρισμό:

- Η Δ.Ο.Υ ΝΑΥΠΛΙΟΥ δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα εταιρεία ήταν σε κατάσταση λύσης και εκκαθάρισης μέχρι την 20-5-2019 και κατέστη ενεργή την 21-5-2019. Ως εκ τούτου, το τέλος επιτηδεύματος, φορολογικού έτους 2019, πρέπει να υπολογιστεί με βάση τους μήνες λειτουργίας της επιχείρησης, ήτοι για χρονικό διάστημα 7 μηνών, ήτοι $1.000,00\text{€} \times 7/12 = 583,33\text{€}$.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 «Επιβολή τέλους επιτηδεύματος» του ν.3986/2011 (ΦΕΚ Α' 152), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν.4484/2017 (ΦΕΚ Α' 110), ορίζεται ότι: «1. Οι επιτηδευματίες και οι ασκούντες ελεύθεριο επάγγελμα, εφόσον τηρούν βιβλία Β' ή Γ κατηγορίας του Κ.Β.Σ., υποχρεούνται σε καταβολή ετήσιου τέλους επιτηδεύματος, το οποίο ορίζεται ως εξής:

α) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε οκτακόσια (800) ευρώ ετησίως.

β) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε χίλια (1.000) ευρώ ετησίως.

γ) Για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως.

δ) Για κάθε υποκατάστημα σε εξακόσια (600) ευρώ ετησίως.

Ως υποκατάστημα, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, νοείται κάθε επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία στην ημεδαπή, εκτός της έδρας της επιχείρησης, στην οποία ενεργείται παραγωγική ή συναλλακτική δραστηριότητα. Δεν λογίζονται ως υποκαταστήματα, για την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος, οι προσωρινοί εκθεσιακοί χώροι και οι πρόσκαιρες επαγγελματικές εγκαταστάσεις, που λειτουργούν για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα (30) ημέρες, οι επαγγελματικές εγκαταστάσεις που στεγάζονται σε διαφορετικούς ορόφους, συνεχόμενους ή μη, του ίδιου κτιριακού συγκροτήματος, οι εγκαταστάσεις τουριστικών καταλυμάτων εντός παραδοσιακών κτισμάτων, σύμφωνα με το π.δ. 33/1979 (Α' 10), που

λειτουργούν σε ξεχωριστά κτίρια, αλλά με ενιαία άδεια λειτουργίας, η οποία εντάσσεται ως ενιαία εγκατάσταση στην ίδια τουριστική μονάδα, καθώς και οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις της περίπτωσης δ` της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3874/2010 (Α` 151), όπως ισχύει.

2. ...

Σε περίπτωση διακοπής της δραστηριότητας μέσα στη χρήση, το τέλος επιτηδεύματος περιορίζεται ανάλογα με τους μήνες λειτουργίας της επιχείρησης ή της άσκησης του επαγγέλματος. Χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε (15) ημερών λογίζεται ως μήνας. ...

3. ...

Από το φορολογικό έτος 2018 και εφεξής εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής τέλους οι αγρότες - μέλη αγροτικών συνεταιρισμών που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 του ν. 4384/2016 (Α` 78), οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, οι σχολικοί συνεταιρισμοί του άρθρου 46 του ν. 1566/1985 (Α` 167), οι Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας με τη μορφή Κοινωνικής Συνεταιριστικής Επιχείρησης ή Συνεταιρισμού Εργαζομένων, καθώς και οι επιχειρήσεις ανεξαρτήτως νομικής μορφής που βρίσκονται σε εκκαθάριση, πτώχευση ή αδράνεια. Σε περίπτωση που η αδράνεια δεν καταλαμβάνει ολόκληρο το φορολογικό έτος εφαρμόζεται αναλογικά η παρ. 2.».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1167/ 2-8-2011 «Διαδικασία για την βεβαίωση και είσπραξη της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα, της έκτακτης εισφοράς σε αντικειμενικές δαπάνες και του τέλους επιτηδεύματος, που προβλέπονται με τις διατάξεις των άρθρων 29,30 και 31, αντίστοιχα, του ν. 3986/2011(ΦΕΚ152 Α-1 Ιουλίου 2011). Λοιπά θέματα για την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων» αναφέρεται ότι: «1. Για την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος [...] στα πρόσωπα [...] της παραγράφου 1 του άρθρου 101 του ΚΦΕ (ΑΕ, ΕΠΕ, [...], συνεταιρισμούς, [...]) εκδίδεται από τη ΓΓΠΣ με βάση τα στοιχεία που διαθέτει, εκκαθαριστικό σημείωμα υπολογισμού για το τέλος επιτηδεύματος οικονομικού έτους 2011 [...]. Το τέλος επιτηδεύματος οικονομικού έτους 2012 και μετά θα βεβαιώνεται με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος.

...

4. Η βεβαίωση του τέλους επιτηδεύματος γίνεται από τη ΔΟΥ που είναι αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του υπόχρεου κατά το χρόνο επιβολής του τέλους επιτηδεύματος και για την καταβολή του έχουν εφαρμογή τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 4 της παρούσας Απόφασης. Το προηγούμενο εδάφιο έχει εφαρμογή και για τα υποκαταστήματα της επιχείρησης ή του ελεύθερου επαγγελματία.

5. Η προθεσμία άσκησης προσφυγής ή υποβολής αίτησης για διοικητική επίλυση της διαφοράς, καθώς και η άσκηση της προσφυγής ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου, δεν αναστέλλει τη βεβαίωση και την είσπραξη του τέλους επιτηδεύματος.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68 « Υποβολή της δήλωσης φορολ. εισ/τος νομικών προσώπων-νομικών οντοτήτων» του ν.4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν.4223/2013 (ΦΕΚ Α' 287), ορίζεται ότι: «1. Τα νομικά

πρόσωπα και οι νομικές οντότητες υποχρεούνται να δηλώνουν ηλεκτρονικά και όλα τα εισοδήματα τους στη Φορολογική Διοίκηση.

2. Η δήλωση υποβάλλεται μέχρι και την τελευταία εργάσιμη ημέρα του έκτου μήνα από το τέλος του φορολογικού έτους.

3. Ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων υπολογίζεται με βάση την ετήσια φορολογική δήλωση του φορολογούμενου και το ποσό της φορολογικής οφειλής καθορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 31 και 32 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ...».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 «Προσδιορισμός φόρου» του ν.4174/2013, όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4223/2013 (ΦΕΚ Α' 287), ορίζεται ότι: «1. Πράξη προσδιορισμού φόρου είναι η πράξη, με την οποία καθορίζεται το ποσό της φορολογικής οφειλής ή απαίτησης του φορολογουμένου για μια ή περισσότερες φορολογικές περιόδους ή για ένα ή περισσότερα φορολογικά έτη ή διαχειριστικές περιόδους ή για μια ή περισσότερες φορολογικές υποθέσεις. Με την πράξη προσδιορισμού φόρου συνιστάται και βεβαιώνεται η φορολογική οφειλή ή απαίτηση του φορολογούμενου ...

...

2. Η Φορολογική Διοίκηση είναι αρμόδια να εκδίδει τις ακόλουθες πράξεις προσδιορισμού φόρου:

- α) πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου,
- β) πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού φόρου,
- γ) πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και
- δ) πράξη προληπτικού προσδιορισμού φόρου».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 «Άμεσος προσδιορισμός φόρου» του ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Άμεσος προσδιορισμός φόρου είναι ο προσδιορισμός φόρου που προκύπτει χωρίς περαιτέρω ενέργεια, ταυτόχρονα με την υποβολή της φορολογικής δήλωσης.

2. Ο φορολογούμενος δύναται να τροποποιεί τη φορολογική δήλωση του, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κώδικα, καταβάλλοντος την επιπλέον διαφορά φόρου ή δικαιούμενος επιστροφή του υπερβάλλοντος φόρου σύμφωνα με το άρθρο 42 του Κώδικα, έως την έκδοση εντολής φορολογικού ελέγχου. Ο άμεσος προσδιορισμός φόρου που προκύπτει από την τροποποιητική δήλωση υποκαθιστά τον αρχικό άμεσο προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 «Διοικητικός προσδιορισμός φόρου» του ν.4174/2013, όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4223/2013 (ΦΕΚ Α' 287), ορίζεται ότι: «1. Στις περιπτώσεις που, κατά την κείμενη φορολογική νομοθεσία, η φορολογική δήλωση δεν συνιστά άμεσο προσδιορισμό φόρου, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου, την οποία κοινοποιεί στον φορολογούμενο.

2. Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεση της η Φορολογική Διοίκηση.

3. Εάν η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίσει το φόρο ολικά ή μερικά με βάση στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονται σε φορολογική δήλωση του φορολογούμενου, οφείλει να αναφέρει ειδικά τα στοιχεία αυτά στα οποία βασίστηκε ο προσδιορισμός του φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 63 «Ειδική Διοικητική Διαδικασία -Ενδικοφανής προσφυγή» του ν.4174/2013, με τις τροποποιήσεις του άρθρου 18 του ν.4446/2016: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου. ...».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Η είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα πραγματοποιείται δυνάμει εκτελεστού τίτλου.

2. Εκτελεστοί τίτλοι από το νόμο είναι:

α) στην περίπτωση άμεσου προσδιορισμού φόρου, ο προσδιορισμός του φόρου, όπως προκύπτει ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης, ...».

Επειδή, όπως ορίζει το άρθρο 73 «Ανακοπαί υπό του οφειλέτου» του ν.δ.356/1974 (ΦΕΚ Α' 90/ 05-04-1974): «1. Η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως Ανακοπή του οφειλέτου ασκείται:

α) ..., β) ... και γ) κατά του νομίμου τίτλου, εκδικάζεται δε υπό των καθ' ύλην αρμοδίων δικαστηρίων κατά τας διατάξεις των άρθρων 583-585 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

Διά ταύτης επιτρέπεται η προβολή πάσης αντιρρήσεως ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου ως και η αμφισβήτησις του κατ' ουσίαν βασίμου της απαιτήσεως του Δημοσίου εφ' όσον ο προσδιορισμός ταύτης δεν έχει ανατεθεί εις δικαστήρια ή εις διοικητικές επιτροπάς αποφαινομένας μετά δυνάμεως δεδικασμένου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 «Υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης» του ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση. 2. [...]. 3.α. Τροποποιητική φορολογική δήλωση υποβάλλεται οποτεδήποτε [...] μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης

για έλεγχο της αρχικής δήλωσης. β. [...]. γ. Εάν η τροποποιητική φορολογική δήλωση υποβληθεί μετά την κοινοποίηση εντολής ελέγχου ή της πρόσκλησης παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του παρόντος και μέχρι την κοινοποίηση προσωρινού προσδιορισμού του φόρου, εφόσον προκύπτει ποσό φόρου προς καταβολή, επιβάλλεται [...] πρόστιμο [...]. Δεν είναι δυνατή η υποβολή δήλωσης σύμφωνα με την παρούσα περίπτωση με επιφύλαξη. δ. [...].».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 «Δήλωση με επιφύλαξη» του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 43 του ν.4223/2013 (ΦΕΚ Α' 287), ορίζεται ότι: «1. Όταν ο φορολογούμενος αμφιβάλλει σχετικά με την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης, έχει δικαίωμα να υποβάλει φορολογική δήλωση με επιφύλαξη, η οποία πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική ή αόριστη επιφύλαξη θεωρείται άκυρη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό «της φορολογητέας ύλης για την οποία» διατυπώθηκε η επιφύλαξη εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή της δήλωσης. Σε περίπτωση απόρριψης της επιφύλαξης ή παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης, ο φορολογούμενος μπορεί να προσφύγει στην Ειδική Διοικητική Διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα.

2. Ομοίως μπορεί να διατυπωθεί επιφύλαξη σε ό,τι αφορά το χαρακτηρισμό της φορολογητέας ύλης και την υπαγωγή της σε άλλη φορολογία, σε άλλη κατηγορία, σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή ή σε σχέση με τυχόν εφαρμοστέες εκπτώσεις και απαλλαγές.

... Σε περίπτωση αποδοχής της επιφύλαξης ..., ο φόρος που τυχόν καταβλήθηκε αχρεωστήτως, επιστρέφεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 42 του Κώδικα. ...».

Επειδή, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 ν. 4174/2013, όπως αυτές ίσχυαν, κατά την υποβολή από την προσφεύγουσα εταιρεία της με αριθ./ 31-8-2020 δήλωσης φορολογίας εισοδήματος Ν.Π. (άρθρου 45 ν.4172/13), φορολογικής περιόδου από 21-5-2019 έως 31-12-2019), συνάγεται ότι η ενδικοφανής προσφυγή του άρθρου 63 ν. 4174/2013 έχει προβλεφθεί και μπορεί να ασκηθεί μόνο κατά ρητών ή σιωπηρών (τεκμαιρόμενων) **πράξεων** (προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμου) της Φορολογικής Διοίκησης, ως τοιούτων νοουμένων των **ατομικών διοικητικών πράξεων** κατά την έννοια που έχουν αυτές στο διοικητικό δίκαιο. Υπό αυτή την έννοια, ενδικοφανής προσφυγή, όπως η κρινόμενη, που στρέφεται κατά του τέλους επιτηδεύματος (άρθρο 31 ν.3986/2011), είναι **απαράδεκτη** ως **ασκηθείσα κατά μη πράξης, κατά την προεκτεθείσα έννοια που έχει ο όρος «πράξη» στο άρθρο 63 του ν.4174/2013**, αφού ο προσδιορισμός και η επιβολή του τέλους επιτηδεύματος, προκειμένου για νομικά πρόσωπα/νομικές οντότητες, διενεργείται **αυτομάτως/αυτοδικαίως, ευθύς μόλις υποβάλλεται** η σχετική φορολογική δήλωση του οικείου έτους (όπως συνάγεται από τη συνδυασμένη ανάγνωση των προπαρατεθεισών διατάξεων των άρθρων 31 παρ. 8 ν. 3986/2011, 3 παρ. 1 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1167/ 2.8.2011 απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, 68 παρ. 3 ν. 4172/2013 και 31 παρ. 1 ν. 4174/2013 (όπως ίσχυαν κατά την κρινόμενη φορολογική περίοδο), χωρίς (περαιτέρω) ενέργεια και **χωρίς να προβλέπεται (ή να απαιτείται) η τυχόν**

έκδοση κάποιας διοικητικής πράξης από την πλευρά της Φορολογικής Διοίκησης («άμεσος προσδιορισμός φόρου»).

Επειδή, εν προκειμένω ο προσδιορισμός και η επιβολή του υπό κρίση τέλους επιτηδεύματος διενεργήθηκε αυτομάτως/αυτοδικαίως, ευθύς μόλις η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε την με αριθ./ 31-8-2020 δήλωση φορολογίας εισοδήματος Ν.Π. (άρθρου 45 ν.4172/13), φορολογικής περιόδου από 21-5-2019 έως 31-12-2019, χωρίς (περαιτέρω) ενέργεια και χωρίς έκδοση (ατομικής διοικητικής, κατά τα προεκτεθέντα) πράξης της (Φορολογικής) Διοίκησης («άμεσος προσδιορισμός φόρου») σε αντίθεση με όσα αβασίμως υπολαμβάνει η προσφεύγουσα, η οποία θεωρεί ότι εν προκειμένω εκδόθηκε πράξη βεβαίωσης-επιβολής του υπό κρίση τέλους επιτηδεύματος σε βάρος της, κατά της οποίας και στράφηκε με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή, χωρίς όμως να την αναφέρει συγκεκριμένα. Για τις περιπτώσεις αυτές ο νομοθέτης έκρινε, και ευλόγως, πως, αφού το προβλεφθέν από τη νομοθεσία τέλος επιτηδεύματος επιβάλλεται μόνο και μόνο λόγω της άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας (καταρχήν δε βάσει της δηλωθείσας ημερομηνίας επανέναρξης της, ήτοι την 21-5-2019 και μέχρι την 31-12-2019) και προσδιορίζεται με μοναδικό κριτήριο κλιμάκωσης του ύψους του τον τόπο της έδρας του υποκείμενου σε αυτό νομικού προσώπου (και συγκεκριμένα αναλόγως του αν πρόκειται για τουριστικό ή μη τόπο και αναλόγως του μεγέθους του πληθυσμού που κατοικεί εκεί), δηλαδή βάσει στοιχείων που είναι ήδη γνωστά στη Φορολογική Διοίκηση, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη άλλοι παράγοντες μη γνωστοί σ' αυτήν, **δεν είναι εύλογο** να ισχύει το στάδιο της ενδικοφανούς προσφυγής -με την έννοια ότι θα ήταν υπερβολικό, θα ξεπερνούσε το σκοπό (*ratio legis*) της θεσπισθείσας με το άρθρο 63 ν. 4174/2013 διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής, γι' αυτό και δεν προβλέπεται η έκδοση (ατομικής διοικητικής) πράξης, ώστε να επιτρέπεται η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής κατ' αυτής, όπως προκύπτει ήδη από τη γραμματική ερμηνεία της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρου 63 παρ. 1 εδ. α' ν. 4174/2013, που προϋποθέτει πράξη (ρητή ή σιωπηρή)- και κατ' ακολουθίαν ούτε το στάδιο της δικαστικής προσφυγής, αλλά ούτε και το στάδιο της απευθείας δικαστικής προσφυγής (με αποτέλεσμα οι όποιες τυχόν αντιρρήσεις (παράπονα) του φορολογούμενου προσώπου, και εν προκειμένω της προσφεύγουσας εταιρείας, αναφορικά με το εν λόγω «τέλος» να μπορεί να προβληθεί μόνο με ένδικο βοήθημα ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου στη συνέχεια της διοικητικής διαδικασίας **είσπραξης** της σχετικής οφειλής), χωρίς να τίθεται ζήτημα αντίθεσης του νομοθετικού αυτού πλαισίου με το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος. Για όλους τους παραπάνω λόγους, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως **απαράδεκτη**.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα εταιρεία έχει κατά νόμον δικαίωμα να υποβάλλει τροποποιητική δήλωση για την υπό κρίση φορολογική περίοδο σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 ν. 4174/2013 και εντός των χρονικών ορίων που διαγράφονται από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 19 παρ. 3.α του ν.4174/2013, διατυπώνοντας επιφύλαξη ως προς το οικείο τέλος επιτηδεύματος (και προσκομίζοντας ταυτόχρονα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. εντός προθεσμίας τριών (3) εργάσιμων ημερών

αντίγραφο της εκάστοτε ηλεκτρονικά υποβληθείσας δήλωσης ΦΕνη, συνοδευόμενο από τα απαραίτητα έγγραφα που δικαιολογούν την εκάστοτε επιφύλαξη), ώστε σε περίπτωση απόρριψης της επιφύλαξης από το αρμόδιο όργανο της Φορολογικής Διοίκησης ή παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης επ' αυτής να μπορούν να υποβάλλει, παραδεκτώς πλέον, ενδικοφανή προσφυγή κατ' άρθρο 63 ν. 4174/2013 κατά της ρητής ή τεκμαιρόμενης απόρριψης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 εδ. δ' του ν.4174/2013. Εναλλακτικά, εάν η προσφεύγουσα εταιρεία έχει προβεί σε οποιαδήποτε χρηματική καταβολή προς εξόφλησή του τέλους επιτηδεύματος (ολική ή μερική), όπου στην προκειμένη περίπτωση η προσφεύγουσα εταιρεία, σύμφωνα με το σύστημα **taxis**, έχει προβεί σε ολική εξόφληση του τέλους επιτηδεύματος ν.3986/2011, ποσού 1.400,00€, όπως προκύπτει από τον κωδικό 911 «Τέλος επιτηδεύματος (άρθ. 31 ν.3986/2011)» του εντύπου Ν, το οποίο βεβαιώθηκε με τον με αριθ./ 9-9-2020 χρηματικό κατάλογο (ΑΤΒ/ 9-9-2020), δύναται να υποβάλλει στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. αίτηση επιστροφής του οικείου ποσού ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, ώστε σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ή παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης επ' αυτής να μπορεί να υποβάλλει, παραδεκτώς πλέον, ενδικοφανή προσφυγή κατ' άρθρο 63 ν. 4174/2013 κατά της ρητής ή τεκμαιρόμενης απόρριψης.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθ. πρωτ./ 8-10-2020 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ, ως απαράδεκτης.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη εταιρεία.

Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΕΛΠΙΔΑ ΝΙΝΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.